

ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ.’

ನೀಲಿ ಬಿಳಿನಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಹುಡುಗನ ಕುರ್ಚಿಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಳು. ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಲೈಟ್ ಹಿಡಿದು ಹುಡುಗ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಮುದುಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿತ್ತು.

‘ನೀನು ತಯಾರೇನಪ್ಪ?’ ನಾನು ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

‘ನಾನು ರೆಡಿ!’

‘ನೀವು?’

‘ನಾನೂ ರೆಡಿ!’ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಗನ ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಅಡಿ ಮೇಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಾ ಮುದುಕ ಹೇಳಿದ. ಹುಡುಗ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವು. ಲೈಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬಲಗೈ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ತಯಾರಾಯಿತು.

‘ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ. ಶುರುವಾಗಲಿ.’
ನಾನೆಂದೆ.

‘ಸರ್, ನೀವು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವಾಗ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?’
ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

‘ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ.’ ನಾನೆಂದೆ.

ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಲೈಟ್‌ನ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಚಕ್ರನೆ ಎತ್ತಿ, ಅದೇ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಫ್ಲಿಂಟ್ ವೀಲನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಎಳೆದ. ಫ್ಲಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿ ಮಂದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಜ್ವಾಲೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

‘ಒಂದು.’ ನಾನೆಂದೆ.

ಹುಡುಗ ಬಾಯಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಊದಿ ಬೆಂಕಿ ಆರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲೈಟ್‌ನ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದಲೇ ಎಳೆದು ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಿದ. ಐದು ಸೆಕೆಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದ.

‘ಎರಡು.’

ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನ ದೃಷ್ಟಿ ಲೈಟ್‌ನ ಮೇಲೆಯೇ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿತ್ತು. ಮುದುಕನದೂ ಕೂಡ.

‘ಮೂರು.’

‘ನಾಲ್ಕು.’

‘ಐದು.’

‘ಆರು.’

ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ
ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಮುದುಕನ
ರೂಮಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲು
ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೂ
ಸರಿಯಾಯಿತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ
ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಿರುಗಿದವು. ಬಾಗಿಲ
ಬಳಿ ಒಬ್ಬಳು ಕುಳಿನೆ, ದಟ್ಟ
ಕಪ್ಪು ಕೂದಲಿನ ಸ್ವಲ್ಪ
ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸು
ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು
ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಅವಳು
ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದಳು.

